

Parlem de cuina

Bescuit gioconda

Si la setmana passada cuinarem salat , avui no podíem acabar el menú sense un bon dolç. Aquí us deixo un recepta per a fer un bescuit de base una mica diferent del que estem acostumats. Es molt bo i amb resultat visual molt especial.

Ingredients (massa 1)

500 grams d'ous
375 grans de sucre en pols
375grs d'ametlla en pols o farina
100 grams de farina
75 grams de mantega fusa però freda.
330 grams de blancs d'ou
50 grams de sucre normal.

Elaboració

Posar la ametlla en pols, el sucre en pols i la meitat dels ous dins un bol i emulsionar-ho durant un 8 o 10 minuts. Afegir-hi la resta d'ous en dos cops i seguir emulsionant 10 minuts més. Afegiu a aquesta mescla la mantega fusa i freda. Apart pujar a punt de neu els blancs d'ou juntament amb la resta de sucre, i afegiu-ho

molt suaument.

Estendre aquesta preparació , amb una gruixa de 2mm, sobre diverses plaques, i realitzau amb l'ajuda d'una espàtula dentada uns solcs de dalt a baix, deixant el descobert el paper que haurem col·locat sobre les plaques. Un cop realitzada aquesta operació disposar les plaques al congelador i reservar (Si aquest punt no ha quedat clar, aquí teniu una petita explicació per a aclarir): L'espàtula dentada es semblant a una pinta de cabells amb les dents més gruixades i el que hem de fer es el mateix que si pentinèssim la pasta, deixant un dibuix de retxa si , retxa no, veieu foto)

Ingredients (massa2)

500 grams d'ous
400grams d'ametlla en pols
400 grams de sucre en pols
110 grams de cacau en pols
90 grams de farina.
90 grams de mantega fusa i freda.
350grams de blancs d'ou
50 grams de sucre.
Mesclar i passar per un sedàs el cacau i la

farina tot junt i seguir les mateixes passes que l'anterior elaboració.

Acabament

Treure del congelador l'anterior bescuit (que està semi-congelat) i sobre aquest estirar una fina capa amb el de xocolata, de forma que quedi tot cobert (i quedin plens els buits realitzats). Coure tot a 230°C durant 7-8 minuts. Treure del forn i deixar refredar. D'aquesta forma aconseguim un bescuit ratxat que podem emprar per a folrar un pastís o alguna altra elaboració, aconseguint un resultat molt vistós .

Apunts

Amb l'ajut de pintes de diferents mides i un poc d'imaginació podem fer altres motius sobre els bescuit: espirals, ziga-zaga . Aquesta eina la podem comprar qualsevol tenda de pastisseria, però si no en tenim ens la podem fabricar tallant unes dents a la tapadora d'un taper que hem de reciclar o algun altre tipus de plàstic alimentari que ens pugui fer aquest servei. Folrar un motlle de bescuit amb aquesta

elaboració i omplir-lo amb una escuma de xocolata , per acabar congelant-lo , ens pot garantir un bon resultat. Aquest bescuit es pot congelar un cop realitzat, o be guardar-lo 3 o 4 dies dins la gelera fins a la seva utilització. Proveu a substituir els fruits secs per uns altres per a aconseguir sabor diferents en cada elaboració que faceu. Bona setmana i ens trobam aquí mateix d'aquí a 7 dies.

Juan A. Fernández
parlemdecuina
@hotmail.com

Si pens és perquè visc

Ja és aquí el nou bisbe Xavier Salines Viñals

Sigau ben arribat, Mns. Xavier, a la Roqueta, la nostra, la vostra Mallorca.

La vostra franquesa i la vostra familiaritat bé pot adornar la nostra esperança de tenir un Bisbe, que ens trobi en el lloc del nostre treball, de les nostres inquietuds, de nostres necessitats, i en ell puguem esplaïar-nos i obrir-nos sobre els nostres dubtes, les nostres queixes, els nostres esforços i nostres aspiracions; i vós, també, puguem enjoiar-vos i felicitar-vos i alegrar-vos amb els resultats actius dels vostres afanys a favor d'arribar, i guanyar la joia, a la meta, que descriu amb la vostra paraula, i demostra amb el vostre exemple de que Jesucrist és amable i humà.

Mai no ha estat la mateixa cosa demanar disculpes i perdó per haver estat passiu, apàtic, desganat, i, per haver tremolat de por, desconfiant d'aquells que se'ls ha d'animar i avivar en el deure d'anar endavant, pel camí de les responsabilitats que tots tenim i que espera el poble; que l'afer d'estar disposat a servir la Veritat i de presentar-la difícil de trobar, donant compte de les dificultats en la seva interpretació, a causa de les mentides que se li estan interposant en el temps actual i, molt més encara, en temps no llunyans, quan no se deixava pensar a la gent, i ja se li donava tot calculat, manat, imposat, baix pena de...

Sr. Bisbe, en trobareu moltíssims de mallorquins, que estam desenganyats de la Jerarquia eclesiàstica, presentada com dogma de fe, successora dels Apòstols, la paraula de la qual pels creients és acceptada com Paraula de Déu. Molts dels que formen el Col·legi de l'Església Docent contradiuen la virtut que Jesús els demana: "Anau més aviat a les ovelles perdudes" (Mt. 10, 6). "El llum del cos és l'ull... , si allò que en tu ha de ser llum és fosca, que serà, de gran, la fosca!" (Mateu, 6, 22-23). "Qui ab mi no recull, escampa". (Mt. 12, 30). No parl, Sr. Bisbe, de l'Església (també Bisbes en esta n'hi ha), humil i neta de cor, que té una gran compassió als malalts i als que tenen fam, i se fa trossos per millorar la miserable pobresa del món, posant la mà a l'arada i sembrant la llavor de fets que fructifiquen: "No vull que se'n vagin dejuns, no fos cas que defallesquin pel camí". (Mt. 15, 32). La Jerarquia que veim és la que se comporta sempre amb diplomàcia en els seus afers, alerta a les aparences; és aquella que se llueix, com un florero damunt una taula, asseguda en les cadires presidencials de poder o prestigi, vestida amb colors vius de cap a peus. Aquesta és la que veu el poble. Potser la nostra mirada sigui equivocada, però és la que veim.

El dia de la vostra entrada a la Catedral us vaig escoltar en la homilia. Hi estava present, acompanyant el Rector de la

meva Parròquia de Sóller Mn. Marià Gastalver, a dues passes de l'escolania dels blavets de Lluch, costat per costat dels vellets en cadira de rodes a primera línia dels bancs on seia el poble, recolzat a la primera de les columnes gegantines de la nostra Seu. Us vaig sentir quan deieu que Mallorca és una Diòcesis d'arrels cristianes, marcada pels canvis socials i culturals, que presenta reptes i desafiaments múltiples davant els quals urgeix "revifar l'impuls dels orígens, deixant-nos impregnar de l'ardor de la predicació apostòlica després de la Pentecosta" (NMI, 40). Sí, Mns. Xavier, Mallorca és Missionera, noble, terra que regalima amor cristià; però en el món en que vivim, hem deixat de creure en el poder, en tots els poders, polítics, eclesiàstics, judicials, capitalistes, bancaris: aquests poders s'han fet absoluts, , arbitraris, que sols miren cap a ells, ofegant els plors dels que ni coixí tenen per reclinar el cap, ni casa per dormir; i la cosa pitjor és que ens fan pagar a nosaltres els deutes que contreuen ells en les seves extravagàncies milionàries i en les seves immorals borrraxades. Sr. Bisbe, vós, com nosaltres, veis els desprecis i les revoltes que en tots els pobles se renoven i se fan més sanguinàries i violentes de cada dia; vos llegiu els grans teòlegs (entre els quals en la seva edat ardent hi estigué en primera línia el nostre Papa, Benet XXI) dient-nos que se fa necessari assumir la tasca de mostrar més intel·ligible i entenent la nostre fe amb termes capços de diàleg amb la cultura, la ciència i els signes del nostre temps. La divisió entre els cristians és més que evident: els "credos cantats de memòria", la dona "pecat al call de la mà", els ritus litúrgics d'esquena al poble, les homilies apocalíptiques (i moltes més incoherències que no dic) han passat a ser els alls d'Egipte que enyoraven els israelites, de pas per la travessa del Mar Roig, cap a la terra promesa. La Veritat, que avui cercam, sembla que estimula la nostra consciència humana cap a un Déu-Amor i ens llança a una presència d'un Déu que estima l'home, fet home.

A Mallorca n'hi trobareu de tots els colors de mallorquins, així i tot us diré que pocs en veureu que passin d'opinar sobre l'Església i de fixar-se en la seva sol·licitud i exemple. Pens que us ha tocat un temps dels més difícils, que sols se pot atendre amb amor. Quan les roques se deixen vestir per la molsa, quan la badia acull la barqueta que no pot contra la fúria de la tempesta, quan el cel fa il·luminar l'estrella polar guiant els pescadors, deim que la tandresa és la medicina que ho cura tot.

Quan els obrers (ja són 6 milions) trepitgen fang perquè han perdut el treball, el sou i l'atur; quan els pares han de sortir

infants; quan no se pot confiar de ningú perquè ningú fa res per no res; quan qui vulgui ésser feliç s'ha de tapar les orelles i els ulls perquè tot quant sent i veu és un escàndol vergonyós; quan els pitjors lladres són els qui dicten la lletra de la llei i la justícia no és igual per a tots... Què pot fer un Bisbe carregat de bona voluntat?

Per a mi, que la primera visita solemne, que féreu, fos al Santuari de Lluc, me va fer entreveure la perspectiva del vostre treball. En la vostra homilia vaig veure la vostra estimació a Maria, Mare de Jesús, fos el que fos el mantell amb el que la vesteixen els nostres pobles. "Dins el cor de la muntanya Mallorca guarda un tresor" Les seves muntanyes, per una part arriben dalt el cel i per l'altra s'enfonsen dins la profunditat del mar. Són invencibles. Els vents que siulen entre els seus penyals fan eco per tot el pla de Mallorca. Parlen dins el silenci. Quan allà nosaltres hi besam la Verge que, encara que "negra, és bella", en la besada ens ressonen les besades que li donaren els nostres avantpassats i dins nosaltres s'hi recrea la nostra fe quan ja, asseguts, descansam damunt una roqueta. Jesús volgué edificar la seva Església damunt la pedra: "Tu ets la pedra, sobre d'ella edificaré la meua Església, però, abans, digues-me': "Tu m'estimes més que els altres?". Damunt arena no s'hi pot edificar. L'arena es mou i se remou d'acord amb els vents: s'aplanarà acariciada per les amoretes de les aigües o cava clots profunds i malsegurs malmesa per la fúria de les tempestats; cada u dels que hi passen deixa la seva petjada que ens assenyalen si el peu n'era gros o petit, calçat o nu. L'Església no pot canviar de fesomia i prendre la cara alegre o agra, d'aliança o d'atac, a favor o en contra, vers els conservadors o progressistes, atenent-se al partit ideològic del qui dirigeixi (o dirigeixin) la Càtedra de Roma, la Diòcesis, la Parròquia.

La Sagrada Escriptura diu: "La roca és l'obra perfecte" , símbol d'un Déu perfecte. A Lluc s'hi canta i ens encanta Lluc, per això s'hi pot aprendre la lliçó de sentir-s'hi "a peu segur" i de comunicar-s'hi amb "conversa afinada". L'altre dia, per casualitat, llegint, llegint, me vaig trobar amb el significat del nom Xavier. Tant m'agradà la seva significança "Nova Casa" que me l'he feta meua: "Nova in domo, pax tecum", Que vos agradi i us doni tranquil·litat i pau la `nova casa`, la `Roqueta` que acabau d'estrenar. Un abraç, Sr. Bisbe. Esper conèixer-nos i estimar-nos, ja amics.

Agustí Serra Soler

